

A Fővárosi Ítéltábla a Simon és Mester Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a Portörő és Záhorszky Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. június 2-án kelt 30.G.40.327/2017/6. számú ítélete ellen az alperes 7. számon benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az alperes 1/2016.09.20. számú határozatának bírósági felülvizsgálata iránt indított keresetet az alperessel szemben. Indítványozta, hogy az elsőfokú bíróság a határozatot helyezze hatályon kívül.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 1/2016.09.20. határozatát hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 67.750 forint perköltséget. Ítéletének indokolásában idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényt (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. §-át, a 3:37. § (1) és (3) bekezdéseit, a 3:18. § (1) bekezdését, a 3:19. § (2) bekezdés f) pontját, továbbá a 3:20. § (4) bekezdését. Megállapította, hogy az alperes a Ptk. 3:19. §-ra hivatkozással jogellenesen zárta ki a szavazatok közül a felperes nem szavazatát. Az intézkedés jogszabálysértő, mert a felperesi társaság, valamint a társaság vezető tisztségviselőinek személye elválik egymástól. A felperes nem volt személyesen érdekelt a döntésben, és megalapozott a felperesnek az a hivatkozása is, hogy „nem” szavazatának kizárása a létesítő okirat 11.8. pontjába ütközik, mert a társasági szerződés minden esetre egyhangú szavazást ír elő. A határozat így már önmagában a Ptk.-ba és a létesítő okiratba ütközik, de a felperesnek az a hivatkozása is megalapozott, hogy az alperes a Ptk. 3:20. § (1) bekezdésének megfelelő eljárási szabályokat sem tartotta be. Az ülés tartása nélküli határozathozatal kezdeményezésére az ügyvezetés jogosult, és a kezdeményezés időpontjában a másik ügyvezetőnek együttes cégjegyzési joga volt a felperessel. Annak azonban nem volt jelentősége, hogy a lefolytatott szavazásról az alperes a felperest értesítette-e. A határozat a társaság jogszerű működésének alapját érinti, ezért az elsőfokú bíróság nem tartotta indokoltnak a Ptk. 3:37. § (1) bekezdés második fordulatának alkalmazását.

Az ítélet elleni fellebbezésében az alperes annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a felperes a tag ügyvezetőjeként eljárva úgy nyilatkozott, hogy nem támogatja a határozat tervezet elfogadását, ugyanakkor a határozathozatal módja ellen nem tiltakozott. Idézte a Ptk. 3:196. § (2) bekezdését. A társaság másik tagja a szavazatok 51%-val rendelkezik, és a határozat tervezetet elfogadta, ezáltal a határozatot elfogadottnak kell tekinteni. A Ptk. 319. § (2) bekezdés f) pontjára tekintettel a felperes képviselőjére jogosult személy nem szavazhatott. Több

eseti döntésre és a Ptk. indokolására hivatkozott, továbbá arra, hogy a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontja egyértelműen fogalmaz, a személyesen érdekelt nem szavazhat a döntésben. Mindezek alapján a társaság ügyvezetője jogszerűen járt el, amikor a felperes szavazatát nem vette figyelembe. Az elsőfokú bíróság osztotta az alperesnek azt az álláspontját, hogy az ügyvezető cégszerű aláírása a jegyzőkönyvet teljes bizonyító erejű magánokirattá minősíti. A felperes egyszemélyes Kft.-ként működik, ezért kizárt, hogy a személyében érintett felperes jogszerűen gyakorolhatta volna a szavazati jogát a határozat meghozatalakor. Idézte a Ptk. 3:37. § (1)-(3) bekezdéseit, hivatkozott a Győri Ítéltábla Gf.20.020/2016/3. számú határozatára, amellyel azt kívánta alátámasztani, hogy nem elegendő a jogszabálysértés megállapítása, szükséges annak a vizsgálata is, hogy az milyen hatással lenne a társaság működésére, milyen döntés született volna, ha szabályszerűen tartják meg a taggyűlést. Jelen esetben nem változtatott volna a döntés kimenetelén, ha az alperes a határozatot annak meghozatalát követően megküldi a felperesnek. Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság úgy ítélné meg, hogy az alperes a határozatot szabályszerűen hozta meg, indítványozta a Ptk. 3:37. § (3) bekezdésének alkalmazását, mert a jogszabálysértés nem jelentős és nem veszélyezteti a társaság működését. Hivatkozott arra is, hogy a felperes ügyvezetője, aki egyben az alperes ügyvezetője is volt, a 2016. szeptember 26-án kelt levelének megküldését követően 2007. január 17-ig egyetlen alkalommal sem kereste meg a másik ügyvezetőt és nem tekintett be a társaság irataiba. A felperes gondatlansága, hogy csaknem 4 hónappal a levele, illetve szavazata elküldését követően vette a fáradságot, hogy a cég állapotáról tájékozódjon, így a kereset elkésettségét ezen szempontok alapján is vizsgálni kellett volna.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 228. § (4) bekezdése szerint az alperes fellebbezésével nem érintett jogerős rendelkezése, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét teljes egészében bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, és a tényállást helyesen állapította meg. Az ítélet indokolásával a másodfokú bíróság túlnyomó részben egyetértett, ezért az alperes fellebbezése folytán csupán az alábbiakat emeli ki.

Az alperesnek a keresetre még az elsőfokú eljárásban és legkésőbb a tárgyaláson nyilatkoznia kell [Pp. 126. § (3) bekezdés], amelyben az érdemi védekezését is köteles előadni (Pp. 139. §). Nyilatkozatait a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben köteles előterjeszteni [Pp. 141. § (2) bekezdés], késlekedésének és mulasztásának pedig az a következménye, hogy az elsőfokú bíróság ennek bevétele nélkül határozhat [Pp. 141. § (6) bekezdés]. Miután az alperes a tárgyalás berekesztéséig a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerinti határidő elmulasztása miatt elévülési kifogást nem terjesztette elő, az elsőfokú bíróság sem került abba a helyzetbe, hogy azt elbírálja. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (2) bekezdésében előírt eljárási kötelezettségének eleget tett, és az eljárási szabályoknak mindenben megfelelően folytatta le az elsőfokú eljárást, az alperes jogorvoslati kérelmének a perindítási határidőt érintő elévülési kifogást tartalmazó részét a Pp. 141. § (6) bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróság sem vizsgálhatta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását annyiban pontosítja, hogy a cégjegyzés módja a társaságok írásbeli képviselőire vonatkozik harmadik személyekkel szemben

[Ptk. 3:116. § (1) bekezdés], míg az alperes belső jogviszonyában a Ptk. 3:196. § (2) bekezdését kell alkalmazni, amely irányadó a Ptk. 3:20. §-ában szabályozott ülés tartása nélküli döntéshozatalra is. Az ügyvezetés körében az ügyvezetők a társasággal szemben önállóan járhatnak el, azonban a többi ügyvezető bármelyikük intézkedése tiltakozhat. Ebből következik, hogy a taggyűlést a cégjegyzés módjától függetlenül bármelyik ügyvezető összehívhatja, ezért az önmagában nem tekinthető jogellenesnek, hogy az alperesnek csak az egyik ügyvezetője kezdeményezte a taggyűlés tartása nélküli határozathozatalt.

A másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes a határozat meghozatalánál nem hagyhatta volna figyelmen kívül a felperes „nem” szavazatát. A Ptk. 3:112. § (2) bekezdésével összhangban a 3:21. § (2) bekezdés szerint az ügyvezető a jogi személy érdekének megfelelően köteles ellátni a tevékenységet. Az alperes több alkalommal hivatkozott arra, hogy a felperes egyszemélyes társaság, azonban a perben rendelkezésre álló okiratok és a cégnyilvántartás adatai ezt az állítást egyrészt nem támasztják alá, másrészt a felperes törvényes képviselője nem tagja a felperesi társaságnak. Ezáltal eleve nem áll fenn olyan személyi összefonódás, amely alapján mérlegelhető a felperesi társaság és ügyvezetőjének érdekazonossága. A társaság törvényes képviselőjeként harmadik személyekkel szemben eljáró ügyvezető a jogszabályoknak, létesítő okiratoknak és a társaság legfőbb szervének van alárendelve, ezért nyilatkozatait sem a saját nevében és érdekében közli [Ptk. 3:112. § (2) bekezdés]. A felperes az alperes személyétől elkülönült gazdasági társaság, amely az alperes tagja és nem annak ügyvezetője, a képviselőjében eljáró személy nyilatkozata nem a képviselőjét, hanem a társaságot jogosítja, illetve kötelezik (Ptk. 6:11. § és 3:29. §). Mindezek alapján az alperessel szembeni jogviszonyában a felperes a határozathozatalnál nem minősült olyan érdekelt személynek, amely azonos az alperes ügyvezetői tisztségét betöltő természetes személlyel, illetőleg annak érdekeivel. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:19. §-ának mindenben megfelelő alkalmazásával jutott arra a jogi következtetésre, hogy az alperes nem a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor a tagjának „nem” szavazatát érdekeltségére tekintettel a határozat meghozatalánál nem vette figyelembe.

Az elsőfokú bíróság a határozat jellegére és a jogsértés súlyára tekintettel a jogkövetkezményeket is a jogszabályoknak megfelelően alkalmazta, amelynek eltérő értékelésére és a Ptk. 3:37. § (1) bekezdés második fordulatának, illetőleg a (3) bekezdésének alkalmazására a másodfokú bíróság sem látott lehetőséget.

A kifejtett indokok alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében – a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján visszautalva annak túlnyomó részben helyes indokaira – helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 239. §-a szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek a 32/2003. (VIII.24.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján a kifejtett érdemi tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíjban felmerült másodfokú perköltségeit.

Budapest, 2018. február 21.

Dr. Bleier Judit
a tanács elnöke, előadó

. Pusztai Anita
bíró

Dr. Benedek Szabolcs
bíró